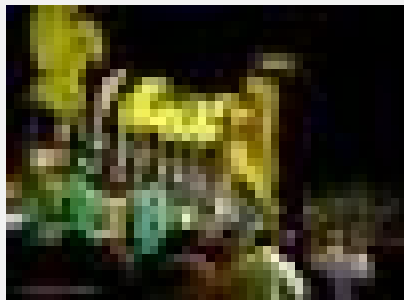

روز دوم محرم الحرام

امام حسین علیه السلام پس از آن که با دعوت مردم کوفه و نامه های فراوان و پی در پی آنان روبرو شد، تصمیم به هجرت از مکه به سوی کوفه گرفت ...

امام حسین علیه السلام پس از آن که با دعوت مردم کوفه و نامه های فراوان و پی در پی آنان روبرو شد، تصمیم به هجرت از مکه به سوی کوفه گرفت .

با این که برخی از آشنایان و بزرگان مدینه ، مانند محمد حنفیه ، عبدالله بن عباس ، عبدالله بن جعفر و عبدالله بن عمر، آن حضرت را از سفر به کوفه بر حذر کرده بودند و با دلایلی چند، تلاش کردند که وی را منصرف کنند، با این حال امام حسین علیه السلام سفر به کوفه را برای خویش تکلیف فرض کرد و به آن اقدام نمود.

امام حسین علیه السلام در روز ذی حجه سال 60 قمری به قصد کوفه ، از مکه خارج گردید. قافله امام حسین علیه السلام پس از رسیدن به سرزمین عراق ، در منزلگاه ((شراف)) با سپاه یکهزار نفری حر بن یزید ریاحی که از سوی عبیدالله بن زیاد برای تعقیب و یا نبرد امام حسین علیه السلام مأموریت یافته بود، مواجه گردید و از آن پس ، مسیر تاریخ به سوی دیگر کشیده شد.

حر بن یزید که در پی نامه های روزانه عبیدالله ، امام حسین علیه السلام را کنترل کرده و در مراقبت کامل خویش داشت ، بنا به فرمان عبیدالله بن زیاد، آن حضرت را از مسیر اصلی به صحرای خشک و غیر آباد کشانید. تا این که در روز پنج شنبه ، دوم ماه محرم سال 61 قمری در سرزمین کربلا، راه را بر امام حسین علیه السلام بست و از ادامه حرکت آن حضرت ، ممانعت به عمل آورد. امام حسین علیه السلام همین که متوجه شد، آن سرزمین ، کربلا است ، فرمود : اللهم انی اعوذک من الکرب و البلاء

پس فرمود: این موضع کرب و بلاء و محل محنت و عنا است ، فرود آئید که اینجا منزل و محل خیام ما است . این زمین جای ریختن خون ما است و در این مکان واقع خواهد شد قبرهای ما. خبر داد مرا جدم رسول خدا (ص) باینها. پس در آنجا فرود آمدند. دستور داد آن جا خیمه گاه و منزلگاه دائمی خویش قرار دهند. چون آن حضرت پیش از این از جدش محمد صلی الله علیه و آله و سلم و پدرش امیرمؤمنان علیه السلام شنیده بود که محل شهادتش در کربلا است .

در این روز امام علیه السلام به اهل کوفه نامه ای نوشت و گروهی از بزرگان کوفه - که مورد اعتماد حضرت بودند - را از حضور خود در کربلا آگاه کرد. حضرت نامه را به "قیس بن مسهر" دادند تا عازم کوفه شود. اما ستمگران پلید این سفیر جوانمرد امام علیه السلام را دستگیر کرده و به شهادت رساندند. زمانی که خبر شهادت قیس به امام علیه السلام رسید، حضرت گریست و اشک بر گونه مبارکش جاری شد و فرمود:

"اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا وَلِشِيعَتِنَا عِنْدَكَ مَثَلًا كَرِيمًا واجْمَعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛

خداوند! برای ما و شیعیان ما در نزد خود قرارگاه والایی قرار ده و ما را با آنان در جایگاهی از رحمت خود جمع کن، که تو بر انجام هر کاری توانایی."

در این روز، سنه 605، به قول ابن اثیر وفات کرد به حله شیخ زاهد عالم ورام بن ابی فراس صاحب تنبیه الخواطر و او از بزرگان علمای امامیه و از احفاد مالک اشتر و جدامی سید ابن طاووس است .

قال السيد رحمه الله في فلاح السائل كان جدی ورام بن ابی فراس قدس الله جل جلاله روحه ممن یقتدی بفعله و قد اوصی ان یجعل فی فمه بعد وفاته فص عقیق علیه اسماء ائمه صلوات الله علیهم .

منبع: قائم نیوز